

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una peseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR
PERE OOROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL
IMPRESSA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERB
TELÈFON
Redacció, 723 - Imprempta, 2,208

ANY IX NÚM. 2.492

BARCELONA, DILLUNS 1 DE JANER DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

ANÍS DEL MONO

Vicens Bosch

CARRER FERNANDO VII, NÚMERO 30

Bàsculas-Caixes Pibernat per Cabals Avinyó 8-10

CARLES FREIXAS

Gerent de la Societat

"La Constructora de Obras",
de Freixas y Compagnia, Societat en C.

Bon any desitja als seus clients y amics,
y jornades de gloria a Catalunya.

Gran ocasió
Màquines d'escriure
Underwood, Royal,
Smith, Adler, Empire, Remington, Continental,
etc., a mitja de preu. 3 anys de garantia per
A. Delqué, mecànic especialista. Claris, 36, ent.

NOI, de setze o divuit anys, amb bones referències y sabent de lletra, se necessita. Guanyarà de 50 a 75 pessetes mensuals, segons aptitud. Dirigir-se per escrit an aquesta Administració, detallant condicions y pretensions.

PUNGERNAU

Sastreia

LA CIUDAD DE SABADELL

107 - HOSPITAL - 107

Desitja a tots els clients y amics un feliç y prosper any 1912

LA GUERRA DEL RIF

Segueix el drama

Glories? Totes les glories. Victories? Totes les victòries. Què! riu Quert pot oposar-se al riu Guadalete? Oposcmlo. Però avui, lo cert, lo que tots els cors ploren, lo que tots els cors veuen, es que'l Rif està convertit en un fossal. Què'n treurem d'aquí? A les velles chazafas, espanyoles unes altres? Avui totes les històries ja estan fetes. Els nens, en les escoles, no tenen prou memòria per tant fets gloriosos, y si la Porta d'Alcalá fos com l'Arc de Triomf de París, no hi hauria lloc en la seva pedra per tant d'heroismes.

Mes, de tot això, què'n treurem? Què guanyarà Espanya, omplint-se de flors, tan impropis per les nacions com per les poètes? Pobres corones dels jocs de sang, tan infeccioses com les dels jocs florals, de què serviràn les seves glories, si ja'ls poètes no són joiers, de la mateixa manera que'ls homes d'armes ja no són avui personatges de poemes èpics, sinó pràctics auxiliars dels pràctics desitjos dels pobles? A l'Edat Mitja estava bé que Castella s'aixamplés al pas del cavall del Cid, Castella era un erin; però era la religió del Crist, era la reventia d'uns invadits, era l'idealitat d'una russa, era una patria que's tornava a fundar. Y quin ideal hi ha en que's aixampli el Rif davant dels Schneiders? El Rif serà un compromís internacional, però no un ideal, ni l'ambició d'una russa, ni l'aixamplament d'un poble. Espanya hi té un cos que sagna, més no l'ànima, que's queda aquí, plorant per les morts llunyanes.

Aquestes tràgiques històries rifenyas mai s'acaben. «Ont anem?», se pregunta. «A castigar les càbiles», se respon. Però aquesta càstica s'eternisa. L'any 1892 ja comensarem a castigar a les càbiles. Després algú va dir que Melilla s'ofegava, que era precis dominar les montanyes que la cercaven. Se va anar cap a Nador y quan ja Nador y Sehián foren presos, quan el programa segons recorda «La Epoca» del partit conservador estava complet, altra vegada l'exèrcit espanyol s'internà en l'erm, posant en el drama noves fites.

El Govern calla. En Canalejas no sab repetir més que la cançó eterna del càstic de les càbiles. Mentrestant la fossa s'omple. La sang de l'exèrcit ne vessa sobre la què. França pot dir que va al Marroc per esperit comercial, per arrodonir el seu imperi africà, perquè necessita per la seva estratègia política y militar; l'Itàlia, a Trípoli, pot presentar els drets de la seva ambició y el clam dels italians que criden: «a Trípoli»; amb la mateixa furia que'ls francesos digueren: «a Berlín»; l'Anglaterra, mostra les riqueses de l'Orange y del Transvaal, com a benefici de la seva acció al atortear a un poble patriarcal. Però a nosaltres, al Rif, què és lo que'n hi crida? Quines riqueses se conquereixen? Quin interès mercantil, polític, militar, diplomàtic, satisfem? Fins les glories militars que's logrin, de què'n aprofitaran davant d'Europa?

Davant dels morts, davant dels clams dels lèrits, per les llàgrimes de tots els dolors que venen de Melilla, pels que allà cauen y pels que aquí pateixen, hem de seguir la nostra protesta contra la guerra africana.

Notes polítiques

L'acció de la Jovenut
Amb el nom de Jovenut d'U. F. N. R. «Jovenut», acaba d'organitzar-se una secció de Jovenut en el C. N. R. de Sant Martí, la prestigiosa entitat del districte primer.

En la reunió que ahir matí celebrà la Secció d'acció Política de la J. F. N. R. de Barcelona, amb extraordinària concurrència de socis, fou renovada la Junta de la Secció en la forma següent: President, don Enric Vila; tesorera, don Pau Guí; secretari, don Adolf Cabús; vocals, don Lluís Companys y don Calixte Senties.

El president de l'Economia
Ha sigut elegit president de la Societat Econòmica d'Amics del País, el marquès de Camps.

Per l'Institut dels de Callers
S'ha donat curs al següent telegrama: Presidente Consejo ministros.—Madrid. Comité Agrupación Socialista Barcelonesa le recuerda sus ideales de siempre pro-abolición pena de muerte. Consecuencia en las ideas.

El Comité: Estrada, Rambla, Torrubia, Anadell, Amorós, Silvestre y Morales.

ELS CORREUS ESPANYOLS

OPINIÓ DEL DOCTOR VOGEL

L'eminent catalanòfil doctor Eberhard Vogel, al qual tant coses hem de agrair els catalans, li ha succeït per tres o quatre vegades enviar a Girona lletres o postals a nom del Prudenci Bertrana, y mai ha tingut la sort d'arregar, a Girona, un emplaçat de Correus que sapiga ont viu l'autor de «Naufrags».

Recentment li ha succeït el mateix cas, y el doctor Vogel, amb el criteri clar que el distingeix, ha aprofitat el moment per pintar d'un sol tret a la majoria dels empleats espanyols amb la següent carta, que ha dirigit al nostre estimat amic Avel·l Artís.

Diu el doctor Vogel:

«Molt senyor meu: Aquesta és la tercera o quarta vegada que l'Administració de Correus de Girona demostra viure fora del moviment de les lletres patries, declarant ignorar el domicili del P. Bertrana—Aquí, a l'Alemanya, el correu, que no ho fa per fugir de la vergonya, se cremaria les còpies y se macaria'ls peus abans d'ajupir-se a confessar que ignora ont viu un escriptor de la talla del Bertrana. En quin món viuen aquells senyors mateixos? A la llum? O són tots els catalans que creuen meritori el desconèixer la literatura catalana, la qual, per aquestes terres, ens fa oblidar que n'hi ha una de castellana?»

Prego a voste que supleixi la supènia amnistia d'aquells senyors de Girona, enviant, amb aquestes lletres, la targeta que encloco, a l'autor de «Naufrags» y de «Proces bárbars» y de quècom més que'l món, fora de la Casa de Correus de Girona, ja frueix y pensa fer-se seu.

L'adressa de la posta a què's refereix l'il·lustre catalanòfil, diu, en lletres clares: «Senyor en Prud. Bertrana.—Espanya.—Girona.—Calle Progreso.»

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE, 20 - BARCELONA

Negociem els cupons dels Deutes Interior y Amortizable a per 100, Municipals, obligacions Foment d'Obres, Carbons de Berça, Cotxes Automòbils y altres, venent-los a de jancr.

La qüestió de la llum

Inútils esforços dels «atropellats», pels tramvies. - La societat «Crèdit y Construccions», y la «Barcelonesa d'Electricitat». - La conducta dels senyors Lluhi y Monegal

Ingusta feina, inútil feina la que s'han emprès els atropellats pels tramvies y els seus advocats defensors, en aquesta qüestió del concurs de la llum. Després de sostenir, en contra del municipi, els interessos de la «Barcelonesa d'Electricitat», volen lliurar un grapat del fang que arriba fins al solí de certs regidors sobre persones dignes, a les quals mai confondrà el poble de Barcelona amb els negociantes fiats dintre's partits polítics, pera desgracia y deshonra dels darrers.

Tot això de la societat «Crèdit y Construccions», sigui veritable o sigui fantàstic, no afecta ni pot afectar pera res als senyors Lluhi y Monegal. Lo que s'ha vingut dient per alguns subjectes y per alguns diaris respecte l'actitud dels dos regidors assitits, és un castell de cartes aixecat per gent amb més mala intenció que talent. Y ja no més cal una lleugera bufada pera tirar-lo a terra.

En efecte: Quina fou l'actitud dels senyors Monegal y Lluhi en el concurs de la llum? Fou transparent, lògica, hompudissima. Com que ells no tenien interès en afavorir a la «Barcelonesa d'Electricitat», defensaren contra'ls lerrouxistes la tesi de que s'havia d'adjudicar el servei a l'entitat que donés solucions municipalistes y allhors oferís un preu més reduït, exigint, naturalment, totes les garanties necessàries.

La societat «Crèdit y Construccions» no nava tan preu que representava una economia d'un milió de pessetes, mentre el preu de la «Barcelonesa» sols n'oferia unes 300 mil. Els amics d'aquesta darrera, deien que la societat «Crèdit y Construccions» no es seria ni solvent. Y en Lluhi y Monegal replicaven lo que segueix, que es de pur sentit comú: «Y bé: exigim an aquesta entitat totes les garanties que's requereixin indispensables y prudentes. Si dona les garanties, li hem d'adjudicar el servei, perquè es la que ofereix un preu més baix. Si no dona les garanties, descartem y prescindim-ne.»

Se vol conducta més clara, més noble, més honrada que la seguida pels nostres

amics? Doncs això és tot. A veure, senyors, si hi ha un home autoritat que tregui la cara pera sostenir que no fou aquesta la tesi defensada, per en Monegal y per en Lluhi...
Que les persones que formen el «Crèdit y Construccions» són apelloneses? Que hi ha qui les acusa de «achanlages»? Si això fos veritat, els termes mateixos de la tesi de Lluhi y en Monegal haurien exclòs tal societat del concurs. Però això s'havia de provar en posteriori. Y la millor prova estava en veure si omplien o no les garanties exigides per l'Ajuntament. No obstant, els regidors lerrouxistes y els que són socis d'aquests en lo dels tramvies y en altres negocis tèrbols, amb el seu afany d'adjudicar el servei a la «Barcelonesa», passaren per damunt de tot y feren l'adjudicació—legalment nula—abans d'acabar-se el terme concedit pera que les entitats concursants disposessin la fiapsa respectiva.

Es, doncs, transparent la conducta de Monegal y den Lluhi. Y es inútil que s'es-carrassin fent tortoses insinuacions els lerrouxistes y no lerrouxistes als quals els tramvies han atropellat llàstimosament.

Avui al vespre, número extraordinari d'EL POBLE.

Contindrà, entre altres, un article de Don Joaquim Lluhi Rissech, sobre

El nou Ajuntament

Coalicions parcials contraries a les necessitats de Barcelona. - L'odi y el foc no deuen ésser la base de actuació en el municipi. - Sentit positiu, liberal y patriòtic de l'acció esquerrana.

La constitució de l'Ajuntament

Extensa ressenya de la sessió de aquest matí, sessió que promet ésser apassionada y sorollosa.

HOMENATGE AN EN RIZAL

Abans d'ahir se celebrà l'anunciada vetlla commemorativa del XV aniversari del fusellament del doctor Rizal, organitzada pel setmanari «Renacimiento» que tingué lloc en son hostatge, davant d'una nombrosa concurrència.

Obri l'acte el senyor Salat, director de dit setmanari, el qual després de fer recordar l'esperança del mateix, digué que los únics festes que pot celebrar l'Estat espanyol, han d'ésser funerals, y que'l fusellament del doctor Rizal, el el crea obra dels frares, els únics que exercien un domini absolut en aquelles illes. Les aspiracions del Rizal eren poc per donar motiu al seu fusellament, car nosaltres, diu, amb lo que el demanava no'n tenim pera res, volem molt més; fer remarcar que en altres temps en els estats catalans s'hi veien sempre les dèfines que són les que coexceixen les veritables afecions y que's veu que d'ensà que'l catalanisme s'ha embrancat tant en la política espanyola, que aquestes han deixat d'assistir-hi. Acaba aludint a les que estan presents, pera que'ns donguin coratge pera predicar arreu de la nostra terra, les salvadores doctrines del catalanisme, cedint tot seguit la presidència al delegat de l'Unió Catalanista. Llarga aplaudiments acullen los darrers paraules del senyor Salat, que després de l'ocupar la presidència'l delegat de l'Unió Catalanista, cedint següentment la paraula al senyor Pineda y Verdagué, qui llegí un herms treball del senyor Cured, el qual està rubert de encoratjament en pro dels nostres ideals, diu que no calen lamentacions ni llàgrimes davant la tomba del Rizal, ans al contrari, serens y forts, femhi volcar victoriosament, la bandera de Catalunya. (Larga aplaudiments.)

Següentment el senyor Pi llegí amb gran acort la traducció catalana de la poesia que en Rizal escrigué estant en capella, causant fonda impressió a l'auditori.

El senyor Roig y Trías, qui per diversos indecibles no pogué assistir-hi, envia un bonic treball en el que desenvolupa'l tema «Rizal y les ordes religioses», llegit pel senyor Berbellini, en el que posà de relleu l'influència de les mateixes en el seu fusellament y el seu poder per damunt de altres poders, puig evidentment eren les que manaven en aquell país. En Rizal se'n adonà d'això y treballà pera enfonsar aquell poder despotí que tan baixament els dominava. D'això n'esdevingué l'odi encarnat que'ls franciscans y dominicans declararen an en Rizal. El ho posà en evidència an els seus y els digné que no era religiós, aquell tan trist conjunt de corbates, escarlates y misses de al peso, que enriquia an els frares. Aquestes propagandes internes y externes li feren donar la classificació ignominiosa d'herege y fou lo que'l portà al seu trágic fi, mes la seva Patria avui l'anomena apòstol y l'gloria independent filipina l'ha consagrat com a Sant Josep Rizal. (Forts aplaudiments.)

Amé un bellíssim parlament el senyor Rómul S. Rocamora, estudià la personalitat del Rizal, fent constar que amb un acte tan amoblidat com el que s'estava celebrant, hndrien de trobar-hi remits tots els catalanistes, ja que no pot ésser que ni un sol de nosaltres no suscriu les seves idees.

Barcelona deu tenir un record inesborrable del Rizal y de la seva estada en els calabossos del ténic castell de Montjuïc, y feu també remarcar les paraules den Pi y Margall demanat-li an Cánovas l'indult, si se volia conservar el domini espanyol a Filipines. Afirmà que ni els codis divins ni els codis humans, podien per lo que se'l va condemnar, fusellarlo, y diu que'ls que recriminaven als Estats Units que amb son poder expulsaven l'imperi espanyol d'aquelles terres, lo que s'han anomenat imatges visuals, imatges que són la síntesi de les sensacions recollides pel més fort sentit de l'home, y que donen al vers el relleu de les coses reals. La poesia, ha dit Gabriel Scailles, es una música subtil de la qual són escapen els elements materials. Però aquests elements materials tenen una importància tan decisiva que sense ells no es possible assolir l'esperit de la poesia. Goethe diu de les seves «Elegies romanes» que, posades en el ritme del «Don Joan» de Byron, serien una obra sorollosa. El só d'una vocal, la música d'un ritme en el vers o l'acord d'una rima perfecta poden donar a una poesia el veritable sentit que'l poeta cercava febreument. En les poesies den Joaquim Montaner, aquesta relació d'unitat entre la idea y l'expressió poètiques es perfecta y les ha dona, quan són escolades, l'efecte de cosa acabada y plena, de cosa que no podria ésser d'altra manera, que es l'efecte que deu crear sempre'l poeta.

En Joaquim Montaner, qui sentia pel nostre Maragall una gran admiració y un gran afecte, donà a conèixer en aquesta lectura dues de les seves traduccions de fets de poesies del gran poeta. N'oferim una, més avall, la d'«Excelsior», al llagador, traducció justíssima en l'esperit y en la forma.

ALEXANDRE PLANA

EXCELSIOR

Veu, inspiritu, vigila,
de tu nostra està ben cierto:
no te engañe con tranquila
agua marea, ningún puerto.
Los ojos vuelven a la altura
deja playas de mirar,
deja la frente al aire, pura,
siempre dentro de la mar.
Con las velas suspendidas
del cielo al mar transparente;
siempre entre aguas extendidas,
moviéndose eternamente.
Huye de la tierra innoble;
la mezquindad no es tu centro;
siempre al mar, al gran mar noble,
siempre, siempre mar adentro.
Tierra, playas y paisaje,
fuera. Ya ¡quéén los verá!
¡no se acaba tu viaje,
nunca más se acabará!

“El Poble Català,”

Desitja a tots els seus lectors y correligionaris un feliç any 1912, y a Catalunya vida nova.

Els bullanguers

Anuncis d'escàndol. - El matonisme polític. - Càbiles blanques y càbiles rojes. - El dever dels ciutadans

Tot ahir corregeren pels centres polítics veus volants de que avui a Ca la Ciutat, al constituïr-se'l nou Ajuntament, hi haurà gresca llarga. Es clar que aquests anuncis previs de bullanga devedges no arriben a tenir confirmació en la realitat. Però per a si els anuncis resultaven certs aquest cop, anem a fer un resum de lo que's deia pels centres polítics.

Segons sembla, els lerrouxistes estan indignats perquè la minoria de les dretes no els ha volgut reconèixer beligerancia en la constitució del nou Ajuntament, negant-los els llocs que per raó de la seva força's creïen amb dret a obtenir en comissions y tincancies. Això fa que treguin foc pels catxas, jurant y perjurant que en la sessió que celebrarà aquest matí el nou Ajuntament passaran coses grosses. Sembra també que s'ha donat esta a Ca la Ciutat la nata y flor de la pinxeria lerrouxista, que'ls prohoms furen mitjant en ple Consistori pera enardir les masses, que hi haurà un escàndol monumental y que'n sortirà lo que'n surti.

D'altra banda's deia que'l requeté, aquests lerrouxistes de la dreta, han circulat la consigna de concentrarse a l'Ajuntament, disposats a no deixar un jove rebelde per mostra.

Dr. Serrallach

Vies urinaries
12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 9.

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 450 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per avança, una preta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
ESPANYA
DARRER FORTUNT, NÚM. 2, TERR
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremta, 2,298

ANY IX NÚM. 2.493

BARCELONA, DILLUNS 1 DE JANER DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Número extraordinari de nit

Fàbrica de vels y mantellines
Tuls y sederia.-Genres de punt
FRANCISCO DE A. PLANAS
Ronda Sant Pere, 15 (Entre passeig de Gracia y plassa Urquinaona)

A l'engrós y detall
SECCIÓ DE DETALL:
ARTICLES DE PUNT, LLANA Y COTO A PREUS DE FÀBRICA

Bàsculas-Caixes
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

EL NOU AJUNTAMENT

Coalicions parcials de govern comunal contraries
a les necessitats de Barcelona.- L'odi y el foc
no deuen esser la base d'actuació en el
municipi.- Sentit positiu, lliberal
y patriòtic de l'acció
esquerrana

La constitució del nou Ajuntament ha sigut definida y satisfeta de manera ben diferent pels tres grups consistorials.

Els terronistes semblaven primerament inclinats a una coalició republicana, però en definitiva han proposat una coalició dels tres grups amb ponderació de forces, oferint lo primer després del refús de l'element dretista. Aquest element s'ha tancat sistemàticament en el criteri de l'antiterrorisme però l'exercici de les funcions, acceptant un curiós de comú acord per al repartiment de les comissions. Y nosaltres, els federals nacionals, hem afirmat una actuació purament fiscalitzadora, amb el sacrifici de la nostra decisió en el cas de demanar-nos les altres minories una obra combinada y positiva, y amb el refús de la coalició insinuada y oberta pels terronistes.

Ambedu actituds intrínsecament y irreductible de les idees, ha sigut impossible tota negociació ulterior y tota convenció. La ciutat ha quedat pretenida y explotada com un perjudici antiterrorista, exercit y explotat com un negoci. El govern y l'administració comunals han rebut una gran ferida y una lesió enorme y irreparable. Desolats les vagues aparicions de la política, la plataforma y l'efort de les dretes són purament partidistes, en quant estan imbuïdes y prenyades de profit propi.

Atem ara fatalment a lo desconegut. Tindrem en cada assumpte una batalla. S'afecaran al nostre pas dificultats immenses. Les discussions resultaran ineluctablement apassionades y agressives. Y la vida administrativa de Barcelona se veurà coberta y agobiada per les més grans dificultats.

Nosaltres no podem coaligir-nos amb les dretes.

Impedim aquesta coalició l'impertinència marcant del nostre cos electoral, contrari als terronistes y als conservadors; els nostres principis immutables, tan fermes en favor de l'ideal republicà com en favor del dret nacional de Catalunya; els anhels y els acords de les nostres corporacions y de les nostres assemblees y la tradició viva de la nostra política.

Aquesta coalició hauria sigut efimera y funesta. Per manca de tot programa de govern comunal, la cada pos s'hauria trencat, en tot moment s'hauria anat per la discòrdia. Lluny d'aprofitar a la ciutat, la hauria fet víctima de passions desenfrenades.

La nostra coalició amb la dreta donaria lloc a altres perjudicis. En nosaltres implicaria l'annulació del sentiment de llibertat y l'atenuació y el sacrifici de l'ideal nacionalista. Obligant an els terronistes a un ineluctable peu de guerra, els hi donaria la disciplina, la cohesió y el temps que ara els manquen. No essent, com no són, els conservadors homes de luita, els 24 regidors radicals, convertits en feres atades per la coalició dels seus companys, desapareixeria una actuació asidua, intensa, irresistible, fins a lograr, de fet, l'exercici del govern sense responsabilitat, o la destrucció despetada y implacable de l'obra de govern que no fos dels mateixos.

Així corria aquesta coalició perillósissima. Amb ella la dreta faria tal vegada un bon feix de monopoli antiterrorista, però nosaltres hi trobaríem un gran fracàs y un sacrifici estèril, y la ciutat hi veuria abandonada o abastada la seva obra.

Tampoc podem abraçar una coalició amb el terronisme, contra el qual hem lluitat amb tota la nostra força.

El terronisme no ens ofereix una ferma

CONSTITUCIO DEL NOU AJUNTAMENT

Salutació de l'arcalde.- Discursos dels quefes de les minories.- La Dreta s'entossudeix en fer impossible una armónica vida de govern.
Els dretistes, deixebles den Lerroux, imposen a l'Esquerra la responsabilitat de les tinencies.- Protesta de l'Esquerra.- Els nous tinents d'arcalde

Abans de començar

De molt abans de començar ja hi havia a Ca la Ciutat un gros grup de ciutadans esperant per presenciar la sessió. En dia de gran solemnitat. En tots els rostres s'hi traspuaven les ansies de grans emocions.

Els regidors nous, els regidors vells, arribant en cotxe, traslladant-se seguidament al saló de l'Arcaid, ont el senyor Sotres amablement els rebia.

Pel saló de conferències tot era cabales sobre lo que podria passar: se parlava de carres creuades entre en Serrallana y en Lerroux, demanant, aquell, negant, aquest, la primera Tinença d'Arcaid.

Així també eren motiu de converses les rixes y discòrdies intestines de l'exmajoria. Ningú està content del caripàs confeccionat per en Lerroux. En Lladó, en Figueras y en Coll han demostrat la seva enbarrada, no aqosant-se per Ca la Ciutat. En Serrallana va amb una cara lúida, repartint apacibles riallades, significadores d'un toposició estal d'ánima. En Pich, no sab ni començar.

En Mir somrient, diu a qui vol sentir, que demanarà dos mesos de llicència; però està content que li sobreix la satisfacció tot arreu.

Se diu que els regionalistes volen imposar tinencies a l'Esquerra. Són capassos de tot! Quan se perd el seny, se pot perdre la vergonya política.

En quant al públic, s'hi veuen cares conegudes per esser de les que mouen sempre brega per la ciutat. Hi ha les cabiles y el roquet. Passarà alguna cosa?

Comensa

A les 10'25 del matí comensa la sessió. La presidència el senyor Sotres y actua de secretari el senyor Castillo.

Hi assisteixen els senyors Lluhi, Ferrer, Pardo, Carreras, Nualart, Ricart, Ramoneda, Marial, Janssens, Callén, Canals, Mir, Serrallana, Soriano, Ullé, Marcellà, Rovira, Puig, Domènech, Lluh, Sans, Vallés y Pujals, Roig Rovira y Tautler. El senyor Riús no hi assisteix per estar, desgraciadament, encara malalt.

El públic es nombrosíssim. El saló de Cent, ont la sessió se celebra, està ple de gent a gom. Corre una emoció pels cors, presentant tothom que passarà alguna cosa.

El secretari llegeix l'acta de l'anterior, la qual es aprova.

Se llegeix després la relació de regidors electes, davant la qual se nomena una comissió per anar a buscarlos. La comissió la componen els senyors Ferrer, Nualart, Pardo, Callén, Rovira y Ricart.

Aquests senyors surten del saló entrells murmurs del públic. Ara ve la gresca!

Entren els nous

Al cap de pocs moments entren els nous regidors acompanyats dels comissionats. Prenen lloc junt amb els seus companys polítics, els radicals y l'esquerra de la presidència, els altres a la dreta.

Els nous entrats són els senyors: Rosés, Nolla, Ripoll, Esteve, Tarrés, Abadal, Carrener, Condomines, Serra, Muntaner, Pafella, Vallet, Matons, Pich, Ruiz Morales, Muñoz, Martorell, Millán, Riera, Grau, Vidal y Valls, Font, Fabra, Ballester, Balaguer y Arola.

Represa altre cop la sessió, el secretari els va cridant un a un a la presidència ont l'arcalde els saluda y els entrega la vena.

Discursos de salutació

Acabada aquesta tasca pronuncia els discursos

L'ARCAIDE

Senyors regidors: Quan el Govern del rei me confiat l'alt y immerescut càrrec d'arcalde de Barcelona, posé un premi als meus serveis en extrem tan desproporcionat als mereixements com mai m'ho hagués imaginat jo, ni pogués imaginar l'honor modest a qui pogués pertorbar el cervell la més boja imaginació.

Excuso dirvos que així deixé en la meua ànima un sediment de gratitud envers aquelles institucions, organismes y personatges a les quals rendeixó fervorós culte durant tots els instants de la meua vida.

Però quan giro els ulls a la realitat, quan contemplo les dificultats que s'obren en el meu camí en el difícil y escabros càrrec y, sobre tot, quan me trobo amb la meua pobresa de condicions per a desempenyar-lo, se apodera de la meua ànima una fonda tristesa

sa y com un aniquilament moral que m'colbeix al trobar-me entre vosaltres.

No emplearé termes eloqüents perquè no estic en les meves facultats l'empresar; però encara que'ls tingués a mà, crec que les circumstàncies, la meua manera d'esser, la difícil situació en la qual me trobo, exigirien que, més que dirigides a la intel·ligència, foren les meves paraules produïdes dels sentiments del meu cor.

Permeteu-me que compleixi devers de cortesia, que amb molt gust compleixi, respecte dels regidors que surten y respecte dels que entren a compartir nostre treball en el Municipi.

Els que se'n van han tingut vida acclimada; han pogut esser discutides apassionadament les seves opinions, però es lo cert que han donat mostres de vitalitat, han vingut amb iniciatives y al sortir de la Casa Consistorial, deixen una nova anella en la cadena de la història de la vida municipal de Barcelona, que a son temps jutjarà l'opinió. Avui per avui el modest arcalde que té l'honor de presidir-vos sent una gran satisfacció en donar-vos una afectuosa salutació, suplicant-vos que la feu extensiva al que fou nostre arcalde y es volguéssim amic meu, senyor marquès de Mariano.

Els regidors que venen de nou y que en esperem amb els braços oberts, porten les impressions resultants de la darrera elecció, y comunicant aquestes impressions als regidors que queden, podran establir el camí a seguir per l'actual Ajuntament.

Vosaltres, reunits amb els regidors antics, es a qui he de dirigir-me.

Jo, més que un arcalde de R. O., soc un arcalde per Barcelona: la meua missió, les ordes rebudes, la consigna especial que porto, es que l'arcalde de R. O. se compromet amb tots els regidors producte de la voluntat manifestada en el sufragi universal per Barcelona; y ving, no per dirigir, sinó per secundar (per secundar amb anheli, amb afany, amb l'ànima oberta, inspirat únicament en nostres fleters y en l'amor que tots tenim a nostra volguida ciutat) l'obra del nou Ajuntament, que podrà esser fructífera si les forces intel·lectuals, si les superiors personalitats que aquí's troben reunides junten la seva veu y esforços a l'unisson per buscar, allí ont sigui, únicament lo que sigui compliment del dever per el bé y prosperitat de la ciutat.

Però, abans que tot, necessari, en primer terme, teneu-vos una idea completament equivocada.

A les moltes dificultats que rodegen el càrrec y que coneixeu millor que jo, si he afegit la que deriva d'un concepte equivocat en que viu l'opinió, tal vegada aquí y fora d'aquí. Se suposa per molts que poseixo una habilitat per dirigir Corporacions, para fer arreglos y pastels. Jo no vull esser eloqüent, però sí sincer. Hi ha tal vegada qui m'ira amb relz creient que ho deess autoritari.

Res d'això. Jo ting d'esser qui amb més fe ha de veure'ls zelos per vostre dret com a regidors y qui, en primer terme, vetllé per que'ls regidors puguin desempenyar la seva missió amb tota l'amplitud que'l reglament concedeix, y més encara, para que així puguin esser amos de la glòria que portin en sos actes y la responsabilitat de la seva conducció, si lo qual no espero, existís sense atenuació de cap classe. Si fos cert que encara en petita part existís aquesta habilitat que se'm suposa, ella sola seria bastant para que compregués tots que ningú menys que jo pot venir en condicions distintes de les que se'm suposen.

Cóm ho he de pretendre jo que coneix perfectament la composició de l'Ajuntament, jo que só com vivien y han de viure les corporacions de Catalunya, jo que vine essent el més humil que no tinc aquí ni un sol correl·lacionari para ordenar, si ordenar pogués, cómo han de suposar en mi els propòsits que m'volen atribuir?

No. Jo seré qui secundarà amb més dilat la vostra obra en bé de Barcelona; y la única glòria que en el meu càrrec pugui pretendre y aconseguir, es sols la petita glòria que m'puguí correspondre per haver col·laborat a aquesta amb vosaltres; y aquella petita glòria la considero molt superior a la que pels meus actes propis y iniciatives pogués aconseguir.

Hi ha altra missió que, apart de la presidència de l'Ajuntament, me correspon: l'exercici de l'autoritat municipal; y para exercir-la me sento tan petit que necessito acaparar totes les prerrogatives que al càrrec corresponen, perquè, hi amb ells, podria aconseguir l'alta personalitat que's necessita para la presidència de l'Ajuntament.

Però tampoc me basta amb tot això: necessito que'm coneixeu y quan me coneixeu podreu apreciar la meua bona voluntat, la leialtat amb que vine a fer obra de pau, obra de concòrdia y obra de patriotisme. Necessito,

doncs, el vostre concurs, perquè sense ell no aniria en lloc.

Necessito també que la opinió de Barcelona miri amb bons ulls el treball que's realitzi, y necessito també que la premsa, que tant m'ha ajudat y contribuït a crear en el meu favor, amb motiu de la meua gestió en la Diputació provincial, una fama completament fictícia, m'ajudi en aquests moments amb la bondat que para mi ha tingut; y així, no para vanagloria meua, sinó para que pugui realitzar satisfactoriament, d'un modo favorable per a bé de Barcelona, la difícil missió que tinc encomanada.

Hi ha qui augura a aquest Ajuntament, grans dificultats; però jo soc dels que tencen, no en mi mateix, sinó en vosaltres. Jo confio en els resultats de vostre treball si aneu a lo que importa, si atenen a lo que convé a Barcelona; però si, per desgracia, veïes que queden desatesats aquests deures, si els apassionaments s'imposen, si en fioc d'un bé s'ocasionen un mal, deplorant-ho vivament, compliria amb lo que jo crec que esser mon deure y amb els dictats de la meua consciència, perquè no aspiro (y vaig a acabar) a glòria de cap classe, solament aspire a que, a l'acabar la meua missió, reconegueu l'honoredra del meu procediment, reconegueu de bona fe que aquí he vingut simplement para fer de disciplina y amant, y que si, pel deure en que jo caigui m'havéu de condemnar, en el fons de la vostra ànima m'absolveu pel bon propòsit que he portat, y en últim extrem, cas que les circumstàncies ho imposin, si caic davant la opinió perdent l'aura de glòria que he aconseguit en els anys de la meua gestió en la Diputació provincial, si, quan Déu y la meua consciència m'absolguin perquè no hauré sigut per mala voluntat ni culpa meua.

EL SENYOR SERRALLANA

Parla en nom de la majoria que ha finit. Desitja que les paraules de l'arcalde tinguin realitat, si bé creu que's veurà amb molts compromisos amb el govern, que li privaran de lo que puguin esser. Si passa lo contrari, millor, perquè se demostrará que en altes esteres hi ha bona disposició.

En nom dels regidors que surten salutats afectuosament als regidors que queden: no en va — diu — se conviu en una mateixa obra. L'Ajuntament que cessa ha demostrat per damunt de tot hi posé l'amor a la ciutat. Als que se'n van els diu que crec que no s'han trencat les relacions personals ni polítiques, ja que no poden frenarse quan s'ha lluitat per la ciutat. Als que entren cal avisar-los de que potser alguna vegada se'n trobaran penedits perquè aquí s'hi passen estones d'amargura y se necessiten forces per resistir.

Ens trobareu sempre al vostre costat quan se tracti de l'amor a Barcelona, davant vostre, irreductiblement amb aquesta cohesió (i) que es el secret de nostra força, quan se segueixi l'incúta, l'indigna tasca de trobar manera lo que surt d'aquests bancs, sols para sortir.

Hem convidat als adversaris polítics para constituir armónicament el Consistori. Si ho aconseguim ens en alegrarem. Si no ho aconseguim, com sembla, se'n trobarà, escallint, a tot vintiquatre, cessionats com un sol home. Jo crec y creiem nosaltres, que la responsabilitat de govern l'hem de compartir tots: si no voleu compartir-la, allà vosaltres amb la responsabilitat.

Amba salutant als seus amics y oferint la bona amistat personal a tots els regidors.

Al senyor Serrallana, mentres parlava se li notava una nerviositat y una rabia, sense límits. Porta l'ànima amargada, aquest home...

EL SENYOR ABADAL

Parla en nom de les dretes, segons manifesta. Cal dir-hi, diu, la nostra posició. Hi han en les dretes, dos grups diferents: el regionalista, que ja fa forces anys luita en aquest Ajuntament; el de les dretes que hi entren de nou. Ningú ha deixat les seves idees pròpies, però tots estem disposats a subordinar-nos al bé comú. Volem atendre a l'administració pública, però així no vol dir que abandonem la nostra política que's porta a aconseguir una vida plena para Barcelona.

No vint a fer política de grup. Creiem que Barcelona patís una crisi en la seva administració, la qual sols pot salvarse amb la voluntat armónica de tots els grups. S'ha de reaccionar contra la maledicència pública (lo mateix que diuen els radicals). Hi ha dret a equivocar-se honradament; no hi ha dret a insultar al que s'equivoca d'aquesta manera; s'ha d'anar a la desaparició d'aquest esperit de crítica que envolta totes les deliberacions del Consistori.

No hem de fer programa perquè som una minoria.

Dirigit després a l'arcalde li diu que desitja que la font del seu nomenament, no sigui obstacul para pogués inspirar en una política autònoma.

Saluda a l'Esquerra, amb la qual, diu, tenim principis que són comuns: així la esperem que moltes vegades nostres veus se sumaran para l'amor a Barcelona.

Saluda als radicals, dels quals creu que en els assumptes d'administració s'han equivat, lo qual també ho creu la majoria de

la ciutat. (Rumors en els radicals.) Desitja una reconciliació para pogués anar junts a una obra d'armonia, de pau, de tranquil·litat para Barcelona, que es lo que la ciutat necessita. Tant de bo, diu, pogués arribar a un acord para pogués realitzar aquesta obra.

EL SENYOR LLUHI

Necessito recollir les paraules de l'arcalde; necessito dirigir efusives salutacions als que surten y als que ingressen y deo ferme càrreg del plantejament de la nova vida municipal.

A l'arcalde li ofrim totes les nostres consideracions y la col·laboració més decidida en quant treball per Barcelona. Però atorn li hem de manifestar que no podem acceptar mai una investidura, en quant no la rebem de la voluntat del poble. Com a democràtics y com a partidaris de l'autoritat nacional de Catalunya, protestem enérgicament d'aquest nomenament fet sense el concurs del vot popular o dels membres de l'organisme municipal.

Als amics nostres que cessen y als que comencen, la nostra més efusiva felicitació.

Y en quant al problema gr d'avui, totem la necessitat de definir la nostra situació y la nostra actitud. Som la minoria més petita d'entre les que formen el Consistori, y així ens imposa la necessitat de no voler el govern de l'Ajuntament. Quan no's poden realitzar idees y portar a cap una norma administrativa, l'exercici del govern esdevé una cosa estèril y efimera.

Nosaltres creiem, doncs, que la missió de la minoria, federal nacionalista es purament fiscalitzadora.

Però declararem ben alt y clar que si les altres minories entren en intel·ligència para constituir un grup de govern, fins exclouint-nos a nosaltres, els ajudarem y votarem amb ells. Y si l'intel·ligència volen que sigui de les tres fraccions, tampoc els negarem, està clar, la col·laboració nostra.

Lo que nosaltres no admetem es l'intel·ligència amb un grup en contra de l'altre, perquè així significa partir pel mitg la nostra idealitat política.

Fem l'afirmació de Catalunya com a Nació y de llibertat y no podem anar amb els radicals, darrera els quals no hi veiem garantia del nostre catalanisme, ni podem anar amb les dretes, amb les quals, si bé ens hi unim y encara no amb tots els seus representants, el comú sentiment de catalanisme, no hi trobem el nostre sentit de Democràcia y República.

Si vosaltres ens permeteu realitzar aquestes dues aspiracions, que són consubstancials amb la nostra existència política, comptem amb nosaltres para constituir l'Ajuntament y para la demés obra. Però si voleu escindir el nostre esperit, no us podrem oferir aquest concurs.

Ara, en quant al treball purament administratiu, aquí ens trobareu sempre amb el dret, la raó y la justícia. Sigui qui sigui que la defensi. En aquest punt, respondré a l'alusió específica que'ns ha fet el senyor Abadal, dient que, sense cap reserva, incondicionalment, tothom que posi la seva puresa d'ànima en una votació o en un assumpte, pot comptar amb nosaltres. Però nosaltres hi portem al Consistori, además del nostre patrimoni ideològic, un roto y pur sentiment administratiu, una ferma oposició a l'estat moribund que en aquest orde de coses impera a Barcelona.

Y acabat amb la següent declaració: Declinem tota responsabilitat de lo que passi. Hem dit tot lo que podem y deviem dir para evitar que'l Consistori se constituís en un lamentable peu de guerra. Hem llenat una bandera de pau, sense trobar correspondència en ningú. Tot lo que pugui passar, no serà per culpa nostra. (Molt bé)

Els que se'n van

Se llegeixen els noms dels regidors que cessen.

Són:

Don Josep Puig d'Asper, don Manuel Santamaría, don Ramon Sol, don Ramon Fernández, don Nicolau Juncosa, don Alfred Ramoneda, don Ricard Janssens, don Lluís Callén, don Manuel Morales, don Joan Rovira, don Josep M. Canals, don Josep Jorge Viadua, don Josep Llimona, don Salvi Casals, don Triñat Moncal, don Josep Lacambra, don Joan Tautler, don Bonaventura Roig, don Francisco Sans, don Joan Colomina, don Ignasi Iglesias, don Jaume Morros, don Josep Segarra.

També havien cessat anteriorment el senyor Forcada, per haver estat elegit diputat provincial; el senyor Iglesias (Enlla), per haver estat elegit diputat a Cort, y als quals es tocava cessar, y els senyors Herrera, Abadal y Corominas (P.), els dos primers per haver renunciat y el tercer per haver estat

Notes polítiques

Catalanisme i regionalisme

En la seva secció política, el diari "Les Notícies" ha publicat el següent: «Hablàvem ayer con un representante de la Unión Catalana. Yerran—nos decía—los que creen que el catalanismo ha evolucionado. Nada más inexacto. El catalanismo está dando un paso más y sostiene lo que siempre sostuvo, siendo esencialmente nacionalista. El regionalismo, que es lo que predica Cambó, no debe confundirse con el nacionalismo, porque es cosa diferente, ni los regionalistas con los catalanistas propiamente dichos. El regionalismo ni sostiene claramente todas las reivindicaciones catalanistas, ni por su parte formula un programa claro de las que propone. El programa es lo que sus jefes piensan en cada ocasión determinada. Es la política del señor Cambó y de la "Lliga", un partido oportunista. Será hábil o inhabil a juicio de sus amigos o de sus adversarios, pero no hay que regatearle méritos porque indudablemente los tiene. Dijimos también nuestro interlocutor que si se hubiera de hacer un balance del catalanismo respecto al año que ayer expiró, debería decirse que ha progresado, porque son muchos los que, a su juicio, vuelven los ojos al catalanismo de siempre y comprenden que es necesario que acabe la confusión existente en la opinión de los que no conocen bien nuestro país y sus tendencias, entre catalanismo y regionalismo y se sepa que aquí es ahora lo que fue siempre. Buena gracia de ello—añade—es que la "Unión Catalana" afirma, con mayor energía si cabe que en épocas pasadas, su nacionalismo, y huyendo de la política, vuelve al criterio que sostuvo antes de que la infuysen los partidarios de las luchas electorales, de limitar su acción a catalanizar. Para ella 1911 ha sido un año constructivo».

La Joventut de Terrassa

La Joventut Federal Nacionalista Republicana de Terrassa va celebrar assemblea general el passat dijous, essent molt l'entusiasme que regnà durant la celebració d'aquest acte. Mai s'havia vist una reunió tan concorreguda. En ella va tractar-se del cicle de conferències que la Joventut té en projecte, així com també de l'organització de les Joventuts del districte i del funcionament d'aquesta entitat. Per endeavor podrem dir que'l president de la Joventut F. N. R. de Barcelona, senyor Oriol Martorell, ha promès inaugurar dites conferències amb una, el tema de la qual serà "Orientacions a seguir per les Joventuts". Després, se'n donarà a l'acte, després de les quals seran nomenats personalitats de l'Esquerra catalana, com a jocs de la cooperació de l'èminent home públic en Francisco Layret.

Respecte l'organització de les Joventuts afines pel districte, podem dir que la Joventut de Rubí es té, inaugurant-se probablement per la diada dels Reis amb un gran miting. En dita reunió també varen elegir-se els càrrecs vagues del Consell Directiu, essent elegits per grans majoria de vots els senyors Josep Pedraza, Pere Vives, Joan Domènech i Agustí Comas per a desenvolupar respectivament els càrrecs de vicepresident, vicesecretari i vocals.

Proposat per diversos socis i aprovat en mitg de grans entusiasmes va acordar-se dirigir-se a l'Ajuntament per que constar en acta el sentiment de dita corporació per la mort del gran poeta en Joan Maragall, així com també que el nom del gloriós literari a un carrer de Terrassa. Gràcies a l'initiativa d'aquesta Joventut, varen acordar-se en la darrera sessió celebrada per l'Ajuntament els dos anteriors extrems; passant el segon de dits punts a informe de la Comissió de Governació per que dictaminés.

També va acordar-se en la reunió de la Joventut, enviar un telegrama al govern don Canalejas per l'indult dels condemnats de Culera, així com també per l'abolició de la pena de mort.

Per l'indult dels de Culera

La Secció d'Estudis i Propaganda del C. N. R. del districte VII ha acordat recollir firmes per elevar als poders públics un missatge per l'indult dels presos de Culera, a qual fi posa a disposició de qui ho solliciti les llistes corresponents per recollir les firmes de totes les persones pietoses.

Per a més detalls dirigir-se al vicepresident de dita secció, Diego Carreras, Sant Pau, número 82, entressol.

Banquet

La Junta Directiva del Círcol Popular Lliberal ha acordat per unanimitat organitzar amb un banquet al senyor Soler, per haver sigut designat alcalde de reial orde.

Informació d'Espanya

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 1, de 10 matí a 4 tarde

Contra la guerra de Melilla

Una circular de la Conjunció Republicana Socialista

El senyor Pérez Galdós, com a president de la Conjunció Republicana Socialista, ha publicat una circular contra la guerra de Melilla.

Heus aquí el contingut de dit document els atinents conceptes del qual han sigut molt elogiat:

«La sang generosa que ha format a tenir les àgües del Querc, la ruina de l'hisenda pública, el malestar i l'angoixa que sent tot el país, ens obliguen a parlar en aquests moments, en els que un silenci covard repugnaria al veritable patriotisme. Les que en son dia anunciàrem s'està realitzant».

Els Governos de l'actual règim, contra les reiterades promeses i contra la voluntat de la nació, ens han anat comprometent en aventures que no consent l'estat actual del país, la duració de la qual ningú pot determinar i el fruit de la qual estàn tan sols la perdut no escassa de precloses vides i grans i ruinosos costos.

L'error inicial comès pel Govern conservador ha continuat baix el mantament del partit liberal.

No podrà ja negar, com fins ara havia fet, perquè avui seria negar l'evidència, que se segueix una política d'expansió territorial a l'Àfrica, política que'l Parlament no aprova, que'l poble no vol i que'l poble no sanciona perquè, desviant estímul emigrants nacionals, constitueix un obstacle insuperable als nobles desigues de reconstrucció econòmica i renaixement espiritual d'Espanya.

Qualsevol que sigui la solució de les negociacions pendents amb França, de les que es despenja què a salvo l'honor nacional, procedeix demanar, amb relació a son resultat, una sèrie de línies de conducta entre les quals la nació haurà d'elogiar sobriament i ses imposicions seran les que millor s'avinguin a sos medis d'acció i a sos ideals de vida.

Creiem que, sense pensar en conquestes ni expansions territorials, devem rectificar tan aviat com sigui possible nostra política, tornant-se a ocupar sols lo precís per la defensa de nostres plaques.

No pot esser obstacle per això la dignitat de la patria ni l'honor de l'Exèrcit, que disciplinadament la serveix, creuant interessos son prestigi en la persecució d'una guerra indefinida en quant a temps i irregular i fora de tota llei en quant a la forma, i en quant a l'èxit que's desitja elevar-se se troba en penosa desproporció amb el valor i sacrificis prodigats a cada moment.

Per tot això, i mentre arriba la tantes vegades demorada reobertura de les Cortes, ont ha de discutir-se a fondo tan greu problema, la Conjunció Republicana Socialista estima necessari invitar a sos adeptes a que se celebrin reunions i actes públics amb el fi de propagar pel país l'única línia de conducta que en son concepte satisfaci el suprem interès de la patria.

Declaracions que deuen votar-se en els mitjans.

Primera. Acament honorós de la guerra i reingrés de les tropes en les zones defensives de nostres plaques.

Segona. Comdenació de la política d'expansió territorial al Marroc.

Tercera. Diminució dels gastos en els pressupostos de Guerra y Marina y efectiu del servei militar obligatori.

Quarta. Política resolta y valerosa de remeis heroics per al desenvollop de la riquesa.

Contra'ls consums

Telegrafia de Béjar ha enviat produint a dita població un formidable moti contra els consums.

De Salamanca han sortit forces de la guardia civil per restablir l'orde.

El procés de Carcagent

Altre detencions. Carcagent.—Han sigut detinguts nou processats pels successos de setembre que estaven en llibertat provisional.

La processada Deslizada Cerdà ha passat a l'hospital, atacada d'histerisme.

Del procés de Xàtiva

València.—El capità general ha aprovat la sentència del Consell de guerra de Xàtiva.

A mitjans de la vinenta setmana se comunicaran als processats.

Balans del Banc

Han augmentat: Or, 64.885.78 pessetes. Billels, 8.611.250.

Comptes corrents, 8.967.416.88. Han disminuït: Plata, 682.953.99 pessetes.

Electiu, Tresor, igual.

El succés de Barcelona-Referencia oficial

El ministre de la Governació ha donat compte als periodistes del succés d'anit a Barcelona, en els següents termes:

«A darrera hora de la mitjanada vau rebre un telegrama del governador de Barcelona donant-me compte de la celebració d'un miting de la Joventut Radical per demanar l'indult dels reus de Culera. Hi assistiren uns 300 persones.

A la sortida s'organitzà una manifestació dirigida a les Rambles. Els sortí al pas la policia disolgent-la, però tornà a referse dada de la redacció de "El Progreso", donant crida subversiva.

Tornà la policia a intervenir, organitzant un tumult, onant un tret y causant ferit de gravetat un dels manifestants.

Se produiren a gaires de tancos, ocupant a un dels manifestants una pistola amb una càpsula desencarada, resultant esser el que feu el dispar. Se restablí la tranquil·litat».

De València

València.—Aquest matí, a dos quarts de onze, s'ha organitzat en la Casa Consistorial la comitiva composta de l'Ajuntament en corporació, diputats provincials y infants y s'ha dirigit a la Granvia y Loc ont s'empeça el monument a Noval, que desde avui s'anomenarà plaça de Cánovas del Castillo.

A l'acte de donar nom a la plaça hi ha assistit además el element oficial molt públic. L'arribada ha produït el discurs de rubricat en aquesta classe de solennitats.

La Banda Municipal ha amenitzat l'acte.

El capità general ha aprovat la sentència del consell de guerra que jutjà als processats pels successos de Xàtiva.

A mitjans de la setmana entrant se comunicarà la sentència als processats.

De Mallorca

Palma.—Amb motiu de l'aniversari de la conquesta de Mallorca pel rei don Jaume, s'ha celebrat una funció religiosa a la Catedral, costejada per l'Ajuntament.

Hi assistí la corporació municipal presidida pel governador. Davant de la Casa Consistorial una companyia d'infanteria amb bandera y música rendí honors a la bandera de don Jaume el Conquistador.

Molt gent presencià l'espectacle.

El senyor Canalejas. - Les Cortes

El que el Govern ha estat al Palau aquest matí despatxant amb el rei, no obstant esser dia festiu. Posà a la firma de don Alons el decret convocant les Cortes per al dia 18 de janer.

Després el senyor Canalejas passejà amb sos fills per la Castellana.

Les subsistències

En el teatre Rat Penat s'ha celebrat un miting de la campanya per lograr l'abaratiment de les subsistències. L'acte ha estat organitzat pels socialistes.

Ha presidit el company Reyes y han parlat en García Cortés, Largo Caballero, Mora y Pau Iglesias.

Tots els oradors lloaren el treball dels socialistes en l'ajuntament y censuraren al Govern.

En Pau Iglesias atacà al senyor Canalejas dient que ha promès molt y no ha fet res de profit desde'l govern. Afegí que lo més trist es que no hi ha qui substituïxi al senyor Canalejas.

Al miting hi ha assistit molta concurrencia.

No ha ocorregut cap incident.

Entrega d'un navili

La Societat Espanyola de Construcció Naval ha fet entrega a l'Estat d'un altre barco de la nova esquadra, que es el guardapesca "Gaviota".

El senyor Maura

Han retornat de la expedició a Valladolid el senyor Maura y els seus fills don Gabriel y don Antoni.

El Tresor

A l'acabar l'any compta el Tresor amb un saldo a son favor en el Banc d'Espanya de 70.390.000 pessetes. El 31 de desembre de l'any anterior el saldo era de 99.983.000 pessetes.

LO DE MELILLA

Recompensas. - Traslát de feris. - Fet d'orgul. - Les harques nòmies

Melilla.—El general García Aldave rematà aviat al ministre de la Guerra la proposta de recompensas pels combats d'anit.

Han sigut traslladats a cada una de les enfermeries de la Restinga y Atlantes 60 feris y malalts convalents.

Ha marxat a Xafarines el vapor "Sevilla" conduint a 160 malalts per continuar allí la seva curació y deixar en els hospitals d'aquesta plaça lliures per als feris en els darrers combats.

Al'arribada d'un tren procedent de l'aveniment, que conduïa feris, tots els cotxers de punt de Melilla oferiren desinteressadament els carruatges per que'ls utilitzessin els feris.

Aquest fet ha sigut molt elogiat.

El capità d'infanteria senyor González Carrasco, comandant forces indígenes, ha marxat al poblat de Gariba, ont se concentran l'Arma amiga de Beni-bu-fror.

Ha marxat a Frajana per organitzar les harques adictes de Beni-bu-fror y Mezquita, el comandant de les forces indígenes senyor Sánchez Cortés.

La concentració s'arà en el soc de Benisicar.

No hi ha novetat

S'ha rebut aquesta tarde en el ministeri de la Guerra un telegrama oficial de Melilla, en el qual diu el general Aldave que no hi ha novetat.

L'Heraldo, guerrero

Aquesta nit publica l'Heraldo un article titulat "Espíritu público", en el qual diu que el poble de Melilla és un poble que s'ha rebel·lat en el Riff, castigant als deslleials.

Afortunadament, diu, no estem davant un problema irresoluble. Deu o dotze mil homes més y quatre mesos d'operacions actives portarien la guerra a l'estat que'ns convé.

Organisant les reserves nodrides a Málaga y Algeciras, se reduirí el gasto fins que s'organitzin les forces indígenes.

Ni en Canalejas ni en Llorens són homes que s'acordeixin davant les dificultats familiars de tots els països grans.

Que'ls gloriosos combats passats siguin comensament d'una era de persecució y castig donant terreny per que'l colons els europeus y perseguint a trets als moros que se presentin a nostres avenes!

Se comenta aquesta actitud de l'Heraldo, frament bel·licos.

Informació de l'extranger

Lo del Marroc

Noves de Mequinez

Els correus que's reben de Mequinez comuniquen que'l general Dalbicz ha arribat a la Alcazaba d'Esquayra situada prop de Zayán.

La primera mesura que adoptà'l capdell francès fou manar demanar als bandolers que tementment atacaren a alguns comerciants israelites entre Rbat y Mequinez.

De tots els aduers vells han acudí a Alcazaba delegacions per fer acte de submissió al general y per lamentar la presència en la regió del quele bereber Ham-Zalam que ha donat lloc a les entremaliadures esmentades.

Sobre l'acord franc-alemany. --- La Comissió del Senat

París, 31.—Comentant la tasca de la comissió senatorial encarregada de donar dictamen sobre'l conveni franc-alemany, l'Echo de París anuncia que la sessió convocada per al 9 de janer serà de lluita d'oposicions.

Els comissionats tractaran de l'envi del canoner "Panther" a Agadir y de les qüestions capitals que hauran de plantifur-se, probablement amb objecte de que'l Govern doni compte de la marxa, de les negociacions a partir del 6 de juliol.

També quan la comissió reanisi sos treballs posarà en clar certes gestions de caràcter oficials que desde'l principi desnaturalitzaren les negociacions oficials.

Les negociacions franc-espanyoles

Lo que diu "Le Journal,"

París, 1.—Parlant de les negociacions franc-espanyoles, diu "Le Journal":

«El canvi de proposicions entre Espanya y França ha revelat una categoria divergència de criteri sobre'l principi de l'organització administrativa de l'imperi marroquí. Aquest desacord no podria subsistir molt temps sense gran perill de la ruptura de relacions y al desistiment d'evitarla obsequen els troballs que per arribar a un arreglo s'ha fet l'embaixador francès a Madrid, arreglo no obstant, que no ha de modificar en res el principi director de la política de França al Marroc».

Per altra part no es possible concebre que el desig d'assegurar la més ampla autonomia a la zona espanyola se porti fins a l'extrem de desconsiderar la necessitat vital en que's troba França d'obtenir les garanties indispensables en virtut de la responsabilitat que ha assumit per tot el Marroc».

La revolució a la Xina

Conferencia republicana. - Armistici acabat

Shanghai, 1.—La conferència que s'ha tingut llor entre'ls republicans y imperials s'ha ocupat en ses darreres sessions del desmantelament de l'actual dinastia y de les seves conseqüències per al país.

El delegat imperial en la conferència ha demanat que's concedixi al sobirà el dret de residir en el territori y que se li signali com residència algun dels grans palaus de la nació.

Els delegats republicans han fet la declaració de que tractaran al rei y als prínceps que se sotmetin amb tota classe de consideracions.

Además han pres l'acord de deixar perú més endavant tot lo relatiu a la negociació d'un emprèstid de cinc milions de taels, que'l delegat imperial proposava per poder pagar a les tropes així imperials com republicanes.

S'ha discutit finalment el lloc en que haurà de reunir-se la pròxima Assemblea nacional, y el delegat de l'imperial ha proposat successivament Chéfu, Pekín, Wei-Sui.

Vure, equivoació que arriba a lo grotesc.

JUNY-JULIOL.—Aquests dos mesos són teatralment monopolitzats per la campanya Guerrero-Mendoza, que's dona a conèixer les obres estrenades l'hivern a Madrid. «La flor de la vida», dels germans Quintero, diàleg en tres actes, d'un lirisme prosaic y manso; «La cena de las burlas», traducció de «La cena delle belle», de Sem Benelli, quadro de la vida florentina al Renaixement; «La introducció de la petite diplomate», de Paul Gavault; «La ruina», comedia en tres actes dels Linares Rivas, comedia de la buena sociedad madrilenya, poc natural, però entretenedora; «Primavera de otoño», comedia Martínez Sierra, sentimental y d'una poesia casolana ben entesa; diverses obres menors y una sèrie d'obres de l'Eduard Marquina: «Doña María la Brava», «En Flandes se ha puesto el sol», «La alcaidesa de Pastrana». Además donen a Barcelona el privilegi d'estrenar de dues obres: «Voces dormidas», de don Ramón del Valle-Inclán, y «El rey trovador» de l'Eduard Marquina. Si s'haguessin representat també «Las hijas del Cid», hauríem pogut seguir ràpidament tota l'evolució de l'Eduard Marquina, com poeta dramàtic. En tots ells hi ha més imaginació que veritat psicològica, més força lírica que veritat històrica. En una paraula, en l'Eduard Marquina, el poeta pot més que'l dramaturg. El mateix caràcter de l'obra de don Ramón del Valle-Inclán, la plàstica, comedia, però mancada d'aquella altra plàstica purament escènica de la que no pot prescindir-se.

SETEMBRE.—Aquest mes té la gloria d'un aconeciment artístic. A La Garriga s'ha donat la primera representació del teatre de la Naturalesa amb l'estrena de «Flors de cingla», poema dramàtic en tres actes de l'ignat Iglesias: obra humana, d'una serena poesia que suau la llocú trágica; els personatges tenen la senzillesa y profunditat de la terra mateixa ont viuen y sofreixen; el vers es planer, de ritme robust y vibrant com una corda tintada.

OCTUBRE.—Al Principat comença la temporada amb la representació de «Els Pirineus», poema escènic en un pròleg y tres jornades, don Victor Balaguer; producció que no se aganta a l'escena perquè està del tot mancada d'acció y pertany a una època de la poesia catalana en bona hora fonda. La Marquida Xirgu ha una creació genial de «La vergo boja». S'estrena al Principat, a manca d'obres d'autors catalans, una traducció de «L'Arca», comedia catalana, d'argument entremaliat y de frases de filosofia perús de senyors antilemites.

Debuten dues companyies castellanes: l'una,

Whit y Henckew, però's republicans han acordat que se reunixi també a Shanghai.

Hankow, 1.—Ha acabat l'armistici. Les forces republicanes han reanuat el foc contra Hankow.

La crisi turca

París, 1.—Els Constantinobles comuniquen oficialment que'l soldà ha acceptat la dimissió del gabinet.

En Said Pacha ha sigut nomenat altre cop Gran Visir.

Lo de l'Ecuador. - Tranquil·litat

París, 1.—Telegrafia de Guayaquil que s'ha restablert la tranquil·litat, havent-se constituït un Govern revolucionari.

L'Hisenda britànica

Londres, 31.—Durant aquest trimestre els ingressos de l'Estat de tota Anglaterra paguen a 40.888.263 lliures esterlines o siguin dos milions més que en igual trimestre de l'any passat.

El telèfon franc-espanyol

París, 31.—Posades d'acord les Direccions generals de Correus franceses y espanyols, avui s'ha inaugurat el servei telefònic entre França y Espanya.

Informació de Catalunya

(Per correu)

SABADELL, 31.—Ha començat a publicar-se en aquesta ciutat un periòdic humorístic titulat "Manol". El seu primer número està bastant ben presentat y escrit.

ARENYS DE MAR, 31 desembre de 1911.—El propassat diumenge vingué a donar una conferència en la sala capdell de nostra vila, en defensa de l'industria suro-tapera, nostre corresponsari el senyor Linares Delhom, de Palafrugell.

Començà dit senyor fent una enoradíssima historia de les peripèctes que ha passat aquesta industria purament nacional, les transformacions que ha sofert y les causes que han motivat la seva decadència.

Per especial consent de l'imperiocra necessitat que tots els components tinen d'ajustar els comuns esforços encaminats a la seva defensa, ja que si així no ho fan, dintre breu temps desapareixerà de nostres comarques, sembrant la misèria en infinitat de llars obreres.

Recomanà se constituïssin associacions en cada localitat y que després de constituïdes se nomenaria un Consell regional, manera fàcil per fer sentir als poders públics la veu en demanda d'ajut y protecció per aquesta industria que, amb un xic de bona volunta per part del Govern, tornaria a esser lo florissant que havia sigut en altres temps. Recomanà al propi temps que se cedessin la campanya actual demanant la aprovació d'un impost a l'extracció del suro en planxes que marxa a l'extranger.

En resum, fou una conferència molt important, per lo que'l conferenciant fou molt felicitat, com felicitats foren també a sos acompanyants senyors Genís, de Palafrugell; Coris, de Llagostera, y Giribell, de Palafrugell, per la profusa campanya que s'han empris en favor de l'industria suro-tapera.

Acte seguit se constituí el Foment de l'industria suro-tapera d'Arenys, nomenant-se la Junta directiva que quedà constituïda en la següent forma:

President, Joan Bachs; vicepresident, Josep M.ª Feltes; secretari, Joan Riera; dipositar, Enric Roselló, y vocals, Miquel Miquel y Josep Gili.

VENDRELL, 31 desembre 1911.—Aprofitant les vacances de les festes de Nadal, l'imminent violoncel·lista nostre compatria Pau Casals, procedent de Rússia, va arribar dispoib, junt amb la seva distingida esposa donya Guillelmetta, per passar dites festes al costat de la seva apreciada mare, en la «Villa» que posseïx a la nostra platja de Sant Salvador.

Divendres marxà altra volta per continuar la seva excursió artística per Europa.

Al teatre Eldorado, dirigida per dos notables actors, Marlon de Lora y Riera, La Riera y l'altra, al teatre Romea, amb en Ricard Calvo. Aquest, comença una excelent campanya teatral representant obres del repertori castellà, desde «La vida es sueño» fins a «El zapatero y el rey», y posant en escena obres clàssiques que no solen esser g're conegudes, com «La moza de cántaro», de Lope de Vega. Al Soriano s'hi estrena una sarsuela sensacional, «Lliri entre espigas», que no sap dir, ni en la vida que esperavem, perquè es una senzilla comedia amb trossos declamatoris y amb frases d'efecte sentimental.

Al Principat s'estrena la primera comedia de dos joves autors en Ramon Capmany y en Cassimir Giral, «La barcelonina», que agrada al públic més que als crítics. Al teatre Espanyol se donen dues representacions d'obra admirable, obra postuma de Lleó Tolstoy, traducció al castellà amb el títol de «El cadaver viviente», drama y d'una tècnica teatral revolucionària. Pocs obres tindran un valor representatiu tan alt com el d'aquest drama que tinea una lluita d'idees.

NOVEMBRE.—«Don Juan Tenorio», en tots els teatres. Després, s'estrena al Principat una traducció de la «Madama de Sudermann», que dona a la Xirgu un altre triomf. Al Romea, «Cuenco de abril», de don Ramon del Valle-Inclán, es acullit amb un gran èxit; en aquest poema escènic el valor literari de la obra enderrota al seu valor teatral. Al teatre Apolo s'estrena un drama de don Josep Fola «La sociedad ideal», obra de síntesi dramàtica filosòfica per instrucció de persones majors d'edat desitjoses d'un art seriós y útil y que no puguen veure altres obres que les del senyor Fola per raons diverses. Al Principat, «La suculoteria» surt prou malament però que hi ha la Xirgu ens agrada.

DESEMBRE.—Al Romea «La loza de los sueños», don Benavente; al Principat, «Montanyes blanques», don Juli Vallmitjana; a Eldorado, «Lucha de clases», de Miquel Echevarria, clouent l'any 1911, al qual no mor del tot malament perquè en sos darrers moments haurà sentit la veu variable com els somnis sense lloc, adormida de tota mena de lliures y fins més color que les emonies blanques. Vull dir la veu de la Raquel Meller, la completista de més art fins ara coneguda dintre d'Espanya, y que amb la música lenta y tícid de les seves cançons podrà omplir tots els vides d'aquest any 1911, que ha mort sense pena ni gloria per al nostre teatre.

ALEXANDRE PLANA

Folleto d'EL POBLE CATALA

combinació de l'element real y de lo imaginari, dos nivells que a l'arribar a casa per envair la roba solenne per la roba de viatge, troben les ombres dels seus altres amors. Al mateix teatre s'hi estrena un drama de André de Lord y Pierre Chaine que es injustament rebut

ESPECTACLES

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Funció patriòtica per la divendres, dia 5, a dos quarts de quatre de la tarda, a benefici dels soldats de les aventures de Melilla, organitzada per les senyores de Barcelona. Grandiosos programes, en el qual prendran part les companyies dels teatres Còmic, Romea, Eldorado, Principal i Liceu i la cèlebre diva "La Fornarina". — Als senyors abonats a diari i a torn, se'ls hi reservaran les seves localitats fins a la nit de la nit del dimarts, dia 3; passada aquesta hora se posaran a la venda. — A causa de la falta material de temps, se suplica als senyors abonats locals a serviseixen retirar les seves respectives localitats en la majoria del teatre, començant desde'l dimars, 2.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, dilluns, festiu d'Any Nou, dues funcions. A la tarda, 6, a dos quarts de quatre de la tarda, la preciosa òpera en 4 actes, "La Bohème", per la cèlebre senyora Berliand i els senyors Ferra i Badini. A dos quarts de quatre, 8, "L'abandonné", òpera en 3 actes, de Wagner, "Tannhäuser", pel cèlebre artista Pasi-Vital, Raventos, Stracciari i Nicolletti-Kormann. A les nou, 10, "Proximament, debut de la cèlebre diva Elvira de Hidalgo, amb "El bierre di Siviglia". — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE ROMEA
Companyia còmic-dramàtica de l'èminent primer actor

RICARD CALVO
Primera actriu Lola Velázquez. — Avui, dilluns, tarda, a les quatre, el precís drama en 7 actes,

D. Alvaro o la fuerza del sino
Vespere, a un quart de deu: la preciosa comedia

El desdén con el desdén
La losa de los sueños

Demà, "Un amigo en el estómago" y "Amo y criado". — Dijous, estrena del drama en 3 actes, "La sombra". — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Tivoli Avui, dues funcions. Tarda, a dos quarts de quatre, nit, a les nou: "LES FLORENCE MASCHERINI, balladors mundials. La grandiosa pantomima taurina

Una juega en Triana
o "Peripécias de los ingleses en Sevilla" torejante un brau toret. — Detalls per cartells.

ELDORADO (Teatre de Catalunya). — Companyia Llarra i Riva. — Avui, dilluns, tarda i nit: les dues gracioses comedies en dos actes, "Zarigüeta" y "Los Hugonotes". — Demà, dimarts, última representació de la funció de "Incógnita: el cuerpo del delito"; concert dispersador; music-hall; "La encadenada".

Teatre Nou Avui, dilluns, primer de janer, a dos quarts de quatre, especial, 30 cèntims:

LA CASTA SUSANA
A les sis, especial, 30 cèntims: èxit colossal, **LA CASTA SUSANA**

presentació grandiosa i vessament de trajo, actiu, cèlebre, interpretació ajustadíssima, ovacions diàries a tota la companyia. — Nit, a dos quarts de deu, funció sencera, 30 cèntims: primer, "¿Quién es la casta Susana?"; segon, la obra del dia,

LA CASTA SUSANA
divina partitura, lletra graciosíssima, ovacions delirants a Concha Baillón en el brindis del xampany i la popular cançó de la Susana.

TEATRE CÒMIC
3.ª de **Felissa Lázaro**

Avui, dilluns, tarda, a les tres, senzilla, entrada 15 cèntims: "La suerte de Isabelita". — A les quatre, especial, entrada 35 cèntims: "Los dos amores" y "La Revolución". — Per Felissa Lázaro. — A les sis, especial: "El divorcio" y "Gigantes y cabezudos", creació de Felissa Lázaro. — A un quart de deu, senzilla, entrada 35 cèntims. Programa colossal, 5 actes: "El hombre de las tres mujeres" (3 actes), "Los dos amores" y "Gigantes y cabezudos", per l'èminent Lázaro. — Dimecres, estrena de "La gran maravilla".

Teatre Apolo Avui, dilluns, 1.ª, tarda, a dos quarts de quatre, nit, a les nou: drama de sororlós èxit. Quarta i quinta representacions de l'emocionant drama en 8 actes y 14 quadros, pres de la cèlebre pel·lícula "El calvario", amb el títol de

El calvario de una mujer
presentat amb tota propietat. — En ensaig els dramas "La hija de los traperos" y "La dormadora de leones". — Dimarts, "El calvario de una mujer".

TEATRE SORIANO. — Avui, dilluns, dos grans espectacles per la genial

FÀTIMA MIRIS

Tarda, a dos quarts de cinc, nit, a dos quarts de deu: "Le regiment qui passe", 1.000 soldats y 8 cavalls, etc. Una comedia amb el

Decorat transparent
en el que'l públic pot admirar l'incalceblable rapidesa de les seves transformacions, y "La Geisha", una de les millors creacions de Fàtima. — Demà, dimecres, — Dimecres y dijous, últimes funcions de Fàtima Miris.

FRONTÓ COMTAL
Tarda, a les quatre, gran partit a 50 tantes. — Entrada, 1.50 pessetes.

LA RABASSADA
Hotel-Restaurant amb calefacció a vapor

Obert dia y nit. — Gabinet particular. — Cuina de primera. — Servei a la Carta y *Debuta després de 5 passes*

Atraccions Americanes
Scenic Railway, Water Chute, Bowling Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Pas-seiga, etc.

Entrada, 0.50 ptes.
amb dret a escollir una atracció.

Casino particular — Jocs variats
RESTAURANT DE LUXE
Servei a la gran carta. — Chef de Paris. — Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TIGANES
Tramvia directe, sortida cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Cray-winkel a LA RABASSADA. Automòbils desde casa Gomis a LA RABASSADA. Car-rutges desde Tibidabo a LA RABASSADA. Automòbils de luxe directes, sortint desde enfront a la Porta de l'An-gel, cantonada Santa Agnès, fins a LA RABASSADA, de onze matí a onze nit.

Concerts
MUSIC-HALL — LA BUENA SOMBRA — 3, GIGOL, 3
Tel·lón 1801

Emporium de bellesa. — Avui, "Bonita noche de boda". Delirant ova-ció a tota la troupe, exít de LA SEVILLITA, exít de NINON-THALIE. — Aquest és l'únic concert que durant les festes se veu-rà concorregutíssim. — Entrada lliure. — Buta-ques gratis. — Esmorci servei de restauració.

ALOZAR ESPAÑOL. — 7, UNIO, 7
Tots els dies, tarda y nit, GRAN TROUPE DE VARIETES. — S'ARREULETES COMIQUE. — Restaurants a la carta. Servei de 1.ª, 2.ª, 3.ª y nit

Gran Eden Concert-Assalt, 12
Tel·lón 2.461. — Tots els dies, tarda, a dos quarts de quatre, — Nit, a les nou. — Grans espectacles. — Entrada lliure.

Cinematògrafs
SALA MERCE — Cine y Grutes
Meravellós Pessebre
Èxit mal vist a Barcelona. Tothom visita el magnífic PESSEBRE. Espectacle sorprenent a les GRUTES.

Gran Cinematògraf
pel·lícules variades y hermosíssimes, sens rival a Barcelona. — Avui, l'emocionant pel·lícula, im-pressionada per artistes barcelonins, "El joyero".

AVUI, CINC ESTRENES
CADA DIA, PROGRAMA NOU
Dimecres y dies festius, secció matinal d'ou-ze a una, amb regals als nens.

Gran Saló Doré
Avui, dilluns, d'onze a una, gran sessió matinal. — Tarda, de dos quarts de quatre a dos quarts de nou, y nit, de dos quarts de deu a dos quarts d'una. Gran y variat pro-grama de pel·lícules, alternant els números següents:

Frema and Partner
jongleurs còmics

THE ROISS
malabaristes americans.

SŒURS WITUS
alambriques y antipodistes.

GORA LA GITANA Y SU DORÉ
El dia 3 de janer, benefici de DORA LA GITANA. — El dia 8, gran debut de 6 hermoses senyoretes. — El dia 25, un gran debut.

DIVERSIONS PARTICULARS
MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies, Coberts desde pessetes 3.50 Els di-videndres, bouillabaisse, Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

31 de desembre de 1911

Plassa de Barcelona
COTONS

Informació del Centre ALGODONERO DE BARCELONA.
LIVERPOOL, 29 de desembre

Anterior Tassa Obra a.ª Tassa
Disponible..... 5.83 5.91
Desembre..... 4.88 (Nom.) Nom. Nom.
Desembre-Janer..... 4.88 4.84 4.85 4.91
Janer-Febrer..... 4.88 4.84 4.85 4.87 4.91
Febrer-Mars..... 4.90 4.94
Mars-Abril..... 4.92 4.88 4.89 4.91 4.98
Abril-Maig..... 4.94 4.98
Maig-Juny..... 4.97 4.93 (Nom.) 5.01
Juny-Juliol..... 4.99 5.03
Juliol-Agost..... 5.01 5.05
Agost-Setembre..... 5.02 5.06
Setembre-Octubre..... 5.03 5.07
Octubre-Novembre..... 5.03 5.08

ALEXANDRIA, 29 de desembre
Ant. Obra Avui-Obra
Janer..... 15 5/16 15 3/32
Mars..... 15 9/32 15 1/16
Dèbil.

NOVA-YORK, 30 de desembre
Anterior Tassa Obra a.ª Tassa
Disponible..... 9.25
Desembre..... Nom.
Janer..... 9.01
Mars..... 9.07
Maig..... 9.09
Juliol..... 9.24
Agost..... 9.35
Octubre..... 9.35

NOVA-ORLEANS, 30 de desembre
Anterior Tassa Obra a.ª Tassa
Disponible..... 9 1/8
Desembre..... Nom.
Janer..... 9.01
Mars..... 9.09
Maig..... 9.21
Juliol..... 9.36
Agost..... 9.32
Octubre..... 9.32

Arribades als ports dels Estats Units:
En 2 dia, contra 48,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats porta Junta
Sindicat del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Precedent Middling fair Fully good Good Mid-ling
N.-Orl.-Texas 150 a 158 150 a 152 146 a 148
Altres ports..... 140 a 148 140 a 142 145 a 147

Informació de la casa BAILLÉ GARNIER Y C.ª, carrer
Princesa, 66.

CAVES Y SUCRES
HAVRA, 30 de desembre
Cafè (good average) Obra Tassa
Desembre..... 79.75 79.75
Mars..... 80.50 80.75
Maig..... 80.25 80.25
Juliol..... 80.00 80.00

Sotíngut.
NOVA-YORK, 30 de desembre
Cafè (Tipa ind. 7) Obra Tassa
Desembre..... 13.95
Mars..... 13.97
Maig..... 13.17
Juliol..... 13.16

Sotíngut.
PARIS, 30 de desembre
Sucre (ind. 3) Obra Tassa
Desembre..... 49.00
4 Janer..... 49.50
4 Mars..... 49.07

Calma.
HAMBURG, 27 de desembre
Sucre (Base 88 per 100) Obra Tassa
Desembre..... 15.00
Janer-Mars..... 15.15
Maig..... 15.40
Agost..... 15.50

Calma.
LONDRES, 30 de desembre
Sucre (Base 88 per 100) Obra Tassa
Maig..... 15.0
Agost..... 15.0 3/4

Calma.
LLANA
HAVRA, 30 de desembre
Buenos Aires Obra Tassa
Desembre..... 170.00 170.00
Maig..... 180.00 180.00

Quel.
PEBRE
HAVRA, 30 de desembre
Tellicherry Obra Tassa
Desembre..... 83.75
Mars..... 84.75
Maig..... 85.50
Juliol..... 86.50

Calma.
CAUCHU
Fine Hard Para Rubber
Novembre-Desembre.....
METALLS
LONDRES, 27 de desembre
Cobro..... 64 10
Estany..... 191 15

OLIS D'OLIVA
Informació de la casa J. RASÍA.
Dia 28 de desembre

El 100 kilos, fora consums
Andalucía, nov..... de 103.00 a 102.50 pessetes
Tortosa..... de 130.00 a 143.50
Borges, nov..... de 130.25 a 147.75
Baix Aragó..... de 150.00 a 157.50

Arribades dels mells y atacions en el dia 2 d'abril.
Estació del Bogatell, 00,000 kilograms. — Estació de Vil-la-nova, 00,000 id. — Estació del Nord, 0,000 id.

OLIS REFINATS
En caixes de 6 bidons de 4 litres
Regas, extraverge..... 7.50 pessetes cada un
superf..... 8.70
La Trompeta..... 5.50

DROGUES
Informació de la casa VIUDA Y FILLIS DE G. BOADA
Y TRAVESSA, plassa Antic Born, 12.
Dia 30 de desembre

Preus per 100 kilograms franc enviat a l'estació o moli
de Barcelona, salvo variació

Nitrat de sosa 95 per 100 riquesa y 1/4 per 100 àcid..... 31.00
100 àcid..... 6.50
Sulfat ferro cristallí..... 7.00
— pols..... 7.00
— cristallí per 10 toneladas..... 42.00
— pols — to —..... 42.00
— ambal·la 400..... 42.00

Clorur potassa 1/4 equivalent a 1/4 per 100 potassa pura..... 26.00
Sulfat potassa 1/4 equivalent a 1/4 per 100 potassa pura..... 26.50

Superfosfat cal mineral 1/4 per 100 àcid fos-
fòric soluble..... 7.35
Superfosfat cal mineral 1/4 per 100 àcid fos-
fòric soluble..... 8.40
Superfosfat cal mineral 1/4 per 100 àcid fos-
fòric soluble..... 8.25
Superfosfat cal òssos 1/4 per 100..... 11.00

Escories Thomas 1/4 per 100 àcid fosfòric so-
luble..... 8.50
Kainita 1/4 per 100 potassa pura..... 8.50
Sulfat coure 1/4 pur..... 70.00
Sòl en sacs de 40 kilos, el sac..... 8.25
— — — — — 4.25
— flor en sacs de 50 kilos el sac..... 11.00

Informació marítima
Moviment del port del dia 31 de desembre

EMBARCACIONS ENTRADES
D'Alcanta, vapor espanyol "Lullo", de 318 toneladas, capità Descallar, amb càrrega general, 20 tripulants y 14 passatgers.

De Palma, vapor espanyol "Belver", de 788 toneladas, capità Amengual, amb càrrega general, 37 tripulants y 65 passatgers.

De Palamós, vapor espanyol "Nuevo Am-purdanés", de 172 toneladas, capità Gelpi, amb càrrega general y 13 tripulants.

De Cardif, vapor anglès "Canganich", de 705 toneladas, capità Roberts, amb carbó y 17 tripulants.

De Ciutatella, pailebot espanyol "Castell Sant Nicolau", de 40 toneladas, patró Lluch, amb càrrega general y 6 tripulants.

De València, vapor espanyol "Ausiàs March", de 628 toneladas, capità Barual, amb càrrega general, 32 tripulants y 468 passatgers.

De Andorra, pailebot espanyol "Tres Hermanos", de 48 toneladas, patró Ros, amb càrrega general y 6 tripulants.

De Liverpool, vapor espanyol "Paulina", de 1,237 toneladas, capità Anaragast, amb càrrega general y 27 tripulants.

De Gandia, vapor espanyol "Vicente Sa-linas", de 350 toneladas, capità Castellà, amb càrrega general y 21 tripulants.

De Gènova, vapor italià "Regina Elena", de 4,291 toneladas, capità Benedetto, amb càrrega general de trànzit, 210 tripulants, 10 passatgers per aquest port y 1,100 de tràn-zit.

EMBARCACIONS DESPATXADES
Pera Buenos Aires, vapor italià "Regina Elena", capità Benedetto, amb càrrega general de trànzit.

Mercats estrangers
ESTACIÓ ENOTÈCNICA D'ESPANYA A CETA
ESTADÍSTICA COMPARATIVA DE L'IMPORTACIÓ AGRÍ-COLA ESPANYOLA A FRANSIA EN NOVEMBRE DE 1911

Vins. — Durant el dit mes Espanya va enviar a Fransa per les diferents Duanes de la república 39,252 hectòlitres de vins ordinari y 5,537 de licor, que sumen en conjunt 44,789 hectòlitres. En el mateix mes de 1910 nostra importació fou de 27,402 hectòlitres lo que dona una diferència en contra de novembre de 1911 de 29,243 hectòlitres.

El consum francès de vins espanyols fou durant dit mes de 14,129 hectòlitres, que unit als 1,292,209 dels deu mesos anteriors, sumen 1,306,338 hectòlitres, valorats en 51,187,000 francs.

Itàlia durant l'esmentat mes importà 2,746 hectòlitres contra 4,513 que va enviar en el mateix mes de 1910.

Al consum francès hi passaren durant el mes de novembre 1911, 2,488 hectòlitres de vins italians, mentre que'l dels espanyols pujà, com hem dit, a 14,129 hectòlitres.

Argelia importà a Fransa en el mes susdit 584,878 hectòlitres de vins ordinari y 2,445 de mostos frescs y misteles.

Tunis importà 9,874 hectòlitres.
D'altres països s'importaren 5,365 hectòlitres de vins ordinari y 20,225 de vins de licor.

OLIS. — Durant l'esmentat mes arribaren d'Es-panya 429,600 kgms. d'oli. En el mateix mes de 1910 varem importar 334,700 kilograms o sigui 95,000 més que en novembre de 1911.

El consum dels nostres olis a Fransa durant dit mes d'aquest any fou de 211,500 kilograms. Itàlia durant l'esmentat mes importà 123,200 kilograms.

FRUITES. — L'importació de nostres fruites a Fransa durant el mes de novembre de 1911, ha estat de 9,217,800 kilograms.

En el mateix mes de 1910, l'importació fou de 7,410,700 kilograms, resultant una diferència en favor de novembre de 1911 de 1,807,100 kilograms.

ARROIS Y LLEUSONS (verdes y seques). — La seva importació va cessar durant el mes de novem-bre de 1911, de 754,600 kilograms.

SABRÀ. — En el mateix mes també entraren a Fransa 00,000 kilograms de sabrà.

En resum dels dats que acabem de consignar se'n desprèn que, comparada nostra importació de novembre de 1911, amb la del mateix mes de 1910, resulta: que ha disminuït en olis, 4,023,000 kilograms; en sabrà, 00 kilograms; y en vins, 20,243 hectòlitres; y ha augmentat en fruites 1,807,100 kilograms.

El valor total de tots els productes espanyols importats a Fransa, durant els onze mesos d'importació va cessar durant el mes de novem-bre de 1911, de 754,600 kilograms.

PREUS DE PRODUCTES AGRÍCOLES ESPANYOLS Y AL-TRES EN LES PLASSES DE CETA Y MARSILLA

Oli: els 100 kilograms, Borges, de 125 a 145 francs; Aragó, de 160 a 165; Andalusia, de 130 a 150; Tortosa, de 000 a 000.

Almofar, de 17, bon gust, de 170 a 175 francs; hectòlitres de brisa, de 130 a 135; Nord, de 00 a 00; Nord extra, de 76 a 78; d'industria, de 00 a 00; cognac, de 00 a 00.

Sucrer: de 84 a 86 francs els 100 kilograms; cris-tallitzat, 77 y 79; en entrop, de 58 a 60; bords, de 50 a 52; en brut, blancs, de 47 a 48; rojos, de 42 a 43.

Fruites: peres, de 45 a 46 francs; pèssecs, de 00 a 00; ram, de 00 a 00; pomes, de 30 a 38; al-bertocs, de 00 a 00; cireres, de 00 a 00; magra-nes, de 00 a 00 el mil; llimones, de 30 a 40 el mil; taronges, de 25 a 35 francs; mandarines, de 30 a 35; melons, de 5 a 6 dotzena.

Fruites seques y lleusons: ametlles d'Alcant, de 240 a 300; de Cartagena, de 220 a 240; de Mallorca, de 220 a 235; amb closca de Tarragona (mollir), de 120 a 130; de Cartagena, de 100 a 105; avellanades de Tarragona, de 170 a 175; ab closca, de 70 a 75; pèssecs de Màlaga, de 8 a 12 francs la caixa de 10 kilos; de Dània, de 70 a 75 francs els 100; cireres seques, de 150 a 200; figues, de 30 a 35; pinyons, de 190 a 195; cacauets, de 00 a 00; anís de Màlaga, de 85 a 90; comins de 00 a 00; esciala, de 30 a 32.

Legums (verdes y seques): cerves, de 20 a 26 francs; alls de 65 a 70; patates, de 10 a 12 noves de 00 a 00; llenties, de 26 a 38; mongetes, de 20 a 35; pèsols, de 00 a 00; faves, de 00 a 00; to-mates, de 40 a 45.

Farrages: berm, de 8 a 9 francs; alfals, de 7 a 8; palla, de 4 a 5; garrofes, de 12 a 16 segó, de 12 a 16 els 100 kilograms.

Sucrer: els mil, superf, de 50 a 60 francs; fi, de 40 a 50; ordinari, de 35 a 40.

Vari: safra, de 115 a 125 francs kil; pebre molt, dels, de 150 a 200 els 100; mares de 17, de 25 a 35; el grau d'acid tartrí, de 100 a 105; tartrí en brut, de 00 a 00; el grau de bitartrat, de 000 a 000.

VINS ESPANYOLS A CETA
Alcant, de 13 a 15 francs, de 00 a 00 francs, hectòlitres; Alcant, de 11 a 12 id. de 25 a 27 id.; Benicarló, de 12 a 13 id., de 00 a 00 id.; id.; Catalunya, de 12 id., de 24 a 26; Priorat, de 11 a

OBSERVACIONS ATMOSFERIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat
aerò a hie següents dats:

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat

Temperatura
Baròmetre
Hidromèter
Vents
Humiditat
Clima
Quantitat